

איזי יקר שלנו, כמה תחסר לנו.

נוכחותך כאן בביתנו הקטן היתה מתנה.
אדם נבון, שקול, הוגן, חם, נדיב, בעל ידע וזכרון מיוחד, עם חוש הומור נפלא
וכבוד רב לזולת.
גדולתך התבטאה באופן מיוחד ביכולתך לקבל כל אדם ללא שפיטה. היתה בך
קבלה.

כשנכנסנו הביתה נהנינו מחברתך ומנוכחותך.
הכנסת עניין והומור כמעט בכל שיחה.
סקרנותך תרמה לידע הרב ששמרת בצינעה בראשך. כשהיית מנדב
אינפורמציה תמיד ידעתי שזה מבוסס על מקור מוסמך.
אם לא זכרנו משהו - כמעט תמיד ניתן היה לסמוך על כך שאתה כן תזכור.
בבית תמיד היתה מוזיקה ברקע. בעיקר מוזיקה קלאסית.
כשקיבלת Tablet ממשפחתך לפני מספר שנים מצאת מוזיקת ג'אז לשבת
ולהקשיב לה על המרפסת בחוץ יחד עם אמא, כשאתם מביטים על הסביבה.
הרבה אנשים היו עוצרים בדרכם לשיחה קצרה כי תמיד היה נעים ומעניין
בנוכחותך.
מי שאהב קיבל וויסקי.
כולנו ידענו שכאשר באים מחו"ל תמיד מביאים בקבוק או שניים.
היה לך מנוי קבוע מכל הכיוונים: מנכדיך, ילדיך, ומאיתנו – חבריך.

חברותך עם אמא היתה מאד נוגעת ללב.
כשנכנסת לחיינו באופן יותר קבוע, לפני כמעט 23 שנה, הבאת לבית אור, עניין,
אופטימיות והומור. היה כייף לבוא הבייתה.
אפילו בשבתות ב'חוג' עם מיכל ומוסי, משה ועירית ב"ח, ריני טנא, סלמה, בלה
ועוד, כשהתחלת להצטרף באופן קבוע, הבאת איתך אוירה קלילה, נעימה,
מצחיקה ואופטימית. הדינמיקה השתנתה עם נוכחותך.
כשאמא החלה לאבד את זיכרונה שמרת עליה בנאמנות כל כך חזקה. סרבת
ללכת להינות בלעדיה, ולקחת אותה איתך לכל מקום שיכולת.
אם היא לא יכלה ללכת, בדרך כלל נשארת כי הרגשת שלא הוגן שתהנה
בלעדיה.
כשישבת לידה לא קראת בספר או הסתכלת על סרט ב Tablet - לפני שהיא
הלכה לישון. אם ראיתם תוכנית בטלוויזיה היית מסביר ומתאר לאמא מה קורה
על המסך.

ידענו - ואנחנו עדיין יודעים - שאמא מבינה וחשה הרבה יותר ממה שהיא יכולה לבטא, לכן התייחסת אליה באופן שווה עד יומך האחרון .
 החיים לא תמיד היו קלים לך, בעיקר בשנות השיבעים והשמונים שלך כשהיתאלמנת מאישתך היקרה סיידה ולאחר מכן איבדת את בתך הבכורה - מזלי - אבל הייתה בך אופטימיות וכוחות להמשיך עם החיים ולהינות מהם עם הומור עד השבוע כשהגעת לגיל 99 .

גם בשבועות האחרונים כשבריאותך התדרדרה המשכת להתבדח מדי פעם כשצלילותך איפשרה זאת.
 רציתי שתמשיך להישאר איתנו לעוד שנים רבות. בתמימותי חשבתי שנוכחותך בבית תמשיך עוד ועוד כי עד עכשיו היית איתנו אז למה שייגמר?
 אבל לאחרונה נחלשת פיזית, ועכשיו נפרדת מאיתנו.

השארית מאחור חלל ריק שלא נוכל למלא.
 תחסר לנו מאד, מאד.
 היית לנו לחבר טוב.
 מבלי שידעת, למדתי המון ממך. ומבלי שחשתי, כל כך נקשרתי אליך.
 אנחנו, המשפחה, אסירי תודה לך על תקופה ארוכה ונפלאה שנהנינו מנוכחותך.
 היית חלק משמעותי מהמשפחה ועל כך תודה.

יוסי, יעל ושאר בני המשפחה, כאבכם הוא כאבנו.
 המשפחה והקהילה איבדו אדם מיוחד במינו. צדיק אמיתי. חבר נאמן.
 אדם מעניין, ישר וטוב.
 הוא יחסר לכולנו.
 שלכם באהבה רבה
 אורה

